

[Christmas Møller.]

ønske det og kun med Tilfredshed se paa, at Mulighederne for os er øget for i højere Grad at virke for, hvad vi mener er ret og rigtigt.

Det ærede Medlem Hr. Stauning, Socialdemokratiets Ordfører, talte ogsaa om Landstingsvalget og sagde, at Resultatet af dette var, at Regeringen ikke havde Flertal blandt Landstingsvalgerne. Jeg synes jo nok, at man med ikke ringe Berettigelse kan stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem, om han nu virkelig paa dette Grundlag — ogsaa for Fremtidens Skyld stiller jeg Spørgsmaalet — vil rejse Krav om, at man skulde have Folketingsvalg. Naar det ærede Medlem stillede sig paa det Standpunkt, at det var af Hensyn til os, at man ikke skulde tage et saadant Valg, beder jeg ham aldeles ikke tænke paa os, nej, saa beder jeg ham tænke paa sig selv og lade være med at gøre sig falske Forestillinger ved at drage en Sammenligning mellem Valget 1920 og 1928, naar Sammenligningen bør drages mellem Valget 1926 og 1928. Naar det ærede Medlem Hr. Stauning sagde, at fra konservativ Side lød det jo inden Valget, at det var de Konservative, der skulde klare Skejserne, maa jeg maaske sige til det ærede Medlem, at jeg tror nu ikke, vi udtrykte det paa den Maade, men rent bortset derfra forstaar jeg jo, at det, det ærede Medlem tænkte paa, var, at vi fra konservativ Side, naar man ønskede at rejse hele Kampen mellem to Personer eller to Partier, beskedent, som det sømmer sig os, sagde: Efter Valget sendes der nok et eller andet Sted fra Bud til os. Og naar man nu netop har gjort Landstingsvalget til saa stor en Sejr for Venstre, bør man heller ikke glemme, at ikke blot — men det kan man ikke se af Tallene alene — satte Venstre altsaa disse 3 Mandater til. . . . (*Indenrigsministeren* [Kragh]: Ikke paa Valget). Den højtærede Indenrigsminister skulde blot høre efter, for naar jeg sagde, at man ikke kunde læse det af Tallene, har jeg sagt tilstrækkeligt. Ikke blot satte Venstre altsaa, hvad man ikke kan læse af Tallene, de 3 Mandater til, men Forholdet er jo det, at for at Venstre kunde være sikker paa sine 3 Mandater af de 28, Partiet i Dag har i Landstinget, maatte Venstre have Hjælp dertil. Det maatte have Hjælp dertil paa Bornholm, hvorfor vi nu har den store Glæde at se det ærede Medlem Hr. Maegaard fra Bornholm i vor Midte. Det maatte have Hjælp dertil eller ønskede det i hvert Fald for ikke at komme paa Lodtrækning, og da man ikke plejer at være heldig med Loddet

eller er bange for, at en eller anden kan gaa ud at købe Alterlys, ja, saa syntes man, det var sikrere at have en Aftale i 2den Kreds, og man syntes ogsaa, det var sikrere at have en i 5te Kreds.

Naar Forholdene da ligger saaledes, skal jeg for mit Vedkommende, som netop har fremhævet ved denne Lejlighed som tidligere, at Valgdagen ikke var en god Valgdag for de Konservative, sige, at just dette, at den ikke var det, understreger med de Begivenheder, der fulgte efter, Konservatismens Betydning. Den understreges ogsaa gennem den Stilling, Venstre maatte indtage: at give os Medindflydelse paa Suppleantpladserne i naturlig Overensstemmelse med den Styrke, vi havde.

Angaaende Landstingsvalget i sin Helhed er der vel Grund til at fremhæve, at Socialdemokratiet havde betydelig Fremgang siden Landstingsvalget i 1920, men ser man paa Fremgangen for Socialdemokratiet siden Folketingsvalget i 1926, var den nu ikke saa kolossal, og dette er for saa vidt en Opmuntring, som ingen kan være i Tvivl om, at Valgrundlaget for Socialdemokratiet ved dette Valg efter Nedsæringen, og hvad dermed er fulgt, var det bedst mulige, Socialdemokratiet kunde have.

Efter Valget er Stillingen da i Dag her paa Rigsdagen den samme som før Valget: at Samarbejde mellem Partier er nødvendigt. Om et saadant Samarbejde mellem Partierne sagde det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, at Mulighederne for Samarbejde mellem Konservative og Socialdemokrater nu var mindre end i forrige Rigsdagssamling, men det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg sagde ikke et eneste Ord om Mulighederne for Samarbejde mellem Venstre og Socialdemokratiet, og inden det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg begynder at interessere sig saa levende for vort eventuelle Samarbejde med Socialdemokratiet, synes jeg, det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg skulde interessere sig for og give Offentligheden et Indtryk af Venstres Samarbejde med Socialdemokratiet, han skulde gøre det, naar han nu faar Ordet igen, ogsaa af den Grund, at det ikke kan andet end have vakt stor Opmærksomhed, at Venstres Formand og Ordfører her i Tinget ikke sagde et eneste Ord om Forsvarsspørgsmaalet og dettes Løsning. Lad os faa en Smule Besked fra det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, saa skal han nok faa Besked fra os. Samarbejde mellem Partierne er altsaa nødvendigt, og ingen kan være i Tvivl om vor Stilling, den er med tilstrækkelig Tydelighed Gang paa Gang antydet. Den blev det i Partiets grundlæg-